

Til deltagerkommunene i NII

23.10.2020

Tilleggsinformasjon, høring ny organisasjonsform NII

Etter innspill fra noen av kommunene har styret besluttet at følgende utredes og tillegges saken:

- Gevinstrealisering.
- Bemanning og kompetanse.
- Innkjøpsproveny.
- Administrative kostnader ved de forskjellige modeller.
- Lokalt handlingsrom.
- Høringsfrist settes til 1. februar 2021.

Tilleggsinformasjon

Gevinstrealisering.

Nordmøre Interkommunale Innkjøpsarbeid består av 10 kommuner. Innkjøpsarbeidets størrelse bidrar til betydelige gevinster. Vi ser at på våre avtaler har vi mellom 30 – 80 % besparelse mot markedspriser. Dersom man tar et forsiktig anslag på 25 % gjennomsnittlig rabatt mot markedspris på avtalen hadde NII samlet sett i 2019 en gevinst på 45 millioner kroner. Forhold som spiller inn på gevinstene er hvor flinke kommunene er til å handle produkter i avtalesortimentet, samt avtalelojalitet.

Eksempel fra årsrapporten som viser gevinstberegning for gjennomførte NII konkurranser i 2019.

Avtale	Beregningsmodell	årlig besparelse	over 4 år
Rør og rørdeler	i forhold til høyeste tilbud	kr 1 594 400,00	kr 6 377 600,00
Bedriftshelsetjeneste	Ankerpris (marked)	kr 1 105 200,00	kr 4 420 800,00
Leiebiler	Ankerpris (marked)	kr 2 290 790,00	kr 9 163 160,00
Medisinsk forbruksmateriell	i forhold til høyeste tilbud	kr 4 391 601,00	kr 17 566 404,00
Sum		kr 9 381 991,00	kr 37 527 964,00

[Årsrapport 2019](#)

Bemanning og kompetanse

Med dagens bemanning er det ikke mulig å utvide avtaleporteføljen til NII. Det er også stor etterspørsel etter rådgivning generelt ute i kommunene. Ved en økt bemanning vil man både oppnå nye besparende avtaler, samt nyte godt av vertskommunes samlede kompetanse innenfor offentlige anskaffelser generelt.

Hva er alternativet. Kommunene må ansette minimum en egen innkjøper for å kunne ta nødvendige og lovmessige krav. Men denne ene innkjøperen vil ikke kunne håndtere en like stor portefølje som NII i dag har. En kommune klarer dermed ikke å løse et slikt oppdrag alene til en lavere kostnad. Vurderingen må tas for hver enkelt kommune.

Det vises til vurdering gjort av fellesnemnda for nye Hustadvika kommune i 2018 i forbindelse med valget om å enten ha innkjøpstjenesten i egen kommune uten interkommunalt samarbeid, eller om de var bedre tjent med å delta i et samarbeid. [Kapittel 6 fra rapporten](#) er gjengitt i det følgende:

6 Muligheten for å etablere egen innkjøpsfunksjon:

Utviklingen av regelverket innenfor offentlige anskaffelser blir stadig mer omfattende, kompetanseskrevende og ressurskrevende. Regelverket har til hensikt å bedre kvaliteten på offentlige anskaffelser og sikre tillit til at offentlige midler brukes på en samfunnsmessig god måte. Innkjøpere møter stadig oftere på store utfordringer selv ved gjennomføring av små anskaffelser.

Kommunene Eide og Fræna bruker til sammen ca. 30 % stilling internt pr. 31.12.2017. I tillegg kommer medlemskontingenten til NII som er på. Kr. pr. år. Totalt bruker begge kommunen ca. 550.000 – 600.000,- pr. år på innkjøpsfunksjonen. Skulle en tenke å etablere egen innkjøpsfunksjon, mener arbeidsgruppen at to årsverk blir et minimum og i tillegg må en drifte og vedlikeholde et e-handelssystem. Kostnadene med dette vil bli på ca. kr. 2 mill. (kr. 850.000 pr. årsverk, pluss administrative kostnader)

Begge kommunene trenger å styrke kompetansen og bevisstheten om regelverket for offentlige anskaffelser samt bli bedre på å sikre at rammeavtaler blir benyttet.

Arbeidsgruppen mener at gode samarbeidsløsninger (interkommunalt samarbeid) på innkjøpsfunksjonen er det som vil redusere kostnader samt reduser risiko for feil. Det vil også være et stor potensiale i å oppnå ytterligere volumfordeler ved inngåelse av felles avtaler for flere kommuner. Store innkjøp gir bedre priser på rammeavtaler og en vil være mer attraktiv for leverandører.

Konklusjon:

Arbeidsgruppen mener Hustadvika kommune bør knytte seg til et interkommunalt samarbeid på Innkjøpsfunksjonen. Ressurser til innkjøpsfaget må styrkes, og dette kan best gjøres ved at vi styrker samarbeidsløsninger mellom kommuner på dette området.

Innkjøpsproveny.

I samarbeidsavtalen er det beskrevet at for eksisterende stillinger så vil man fakturere kommunene etter en fordeling 30% basis og 70% ut i fra folketall. For eventuelt nye stillinger så vil man kunne ta i bruk innkjøpsproveny for å dekke inn de økte lønnskostnadene / administrasjonskostnadene. Det er også beskrevet en mulighet for at man på sikt kan gå helt over til en provenyløsning.

Prinsippet med innkjøpsproveny vil si at man i stedet for at kommunene betaler en fast årlig driftskostnad for sin deltagelse i samarbeidet, så betaler de for sin deltagelse indirekte ved at leverandøren legger på prisen på varene med en vis prosentandel, som igjen utbetales til vertskommunen som betaling for tjenestene.

Viser til tidligere utsendte ["Forlag til ny finansieringsmodell NII"](#)

Administrative kostnader ved de forskjellige modeller.

Styret i NII har vurdert at det er et administrativt vertskommunesamarbeid som er den enkleste samarbeidsformen å administrere, herunder også lavest administrasjonskostnader.

Et **kommunalt oppgavefelleskap** vil, om man forutsetter at et styre skal oppnevnes for å ta seg av oppgaver av administrativ karakter, innebære flere forvaltningsledd enn dagens organisering av NII. Dette grunnet kravet til representantskap. Det betyr noe økte utgifter knyttet til driften av innkjøpssamarbeidet.

Om man ikke velger å etablere oppgavefelleskapet som et eget rettssubjekt, så vil det uansett fortsatt være et krav til eget atskilt regnskap og revisjon dersom omsetningen overstiger 5 millioner.

I et **vertskommunesamarbeid** er det ingen krav til å opprette egne folkevalgte organer. Vertskommunen har ansvar for å disponere tilgjengelige ressurser mest mulig effektivt innenfor samarbeidsavtalens rammer. Det er ikke krav til eget regnskap eller revisjon.

Driften av et **IKS** følger en temmelig detaljert lovgivning, med krav og plikter. Et IKS følger en hierarkisk organisasjonsstruktur, med mange ulike forvaltningsledd. Siden et IKS er et selvstendig rettssubjekt skilt ut fra kommunens drift, er det krav til både budsjett, årsmelding, regnskap og revisjon. Det kan i det store og hele argumenteres for at et IKS sin struktur er tilpasset større organisasjoner.

Et **samvirkeforetak** er ikke pålagt å føre regnskap om omsetningen er under 2 millioner, og ikke revisjonsplikt om omsetningen er under 5 millioner. Sistnevnte vil være gjeldende for nåværende dimensjonering av NII, men kan fort endre seg dersom man vedtar å øke antall stillinger. Det er årsmøtet som er øverste organ, men det er anledning for styret å fremlegge årsmøtet saker til skriftlig avstemming uten fysisk oppmøte i samvirker med færre enn 20 medlemmer.

Viser til tidligere utsendte [“utredning ny organisasjonsform NII”](#)

Lokalt handlingsrom.

Lov om offentlige anskaffelser sier at alle anskaffelser over 2,05 millioner skal lyses ut i EØS, de fleste av NII sine avtaler er over dette beløpet. Ved beregning av anskaffelsens verdi må man regne inn omsetning i hele avtaleperioden.

Lov om offentlige anskaffelser sier også at man ikke har lov til å forfordle lokale leverandører, eller ta lokale hensyn i konkurransene. I enkelte konkurranser kan man dog sette legitime kriterier som vil gjøre at lokale leverandører får et konkurransefortrinn.

Når det gjelder anskaffelser som har en total kostnad på under 1,3 millioner har man en mulighet til å invitere minimum 3 tilbydere til å inngi tilbud. Da kan kommunene velge lokale leverandører, forutsatt at de har nok lokale leverandører. Dette er mindre kjøp som ikke NII normalt gjennomfører.

Videre bør kommunen oppfordre de lokale leverandørene til å delta i de konkurranser de kan. Det kan også være en mulighet at noen lokale bedrifter går sammen for å kunne tilby i større konkurranser.

Høringsfrist

Ny høringsfrist settes til 1. februar 2021.

Høringsuttalelser sendes til innkjop@kristiansund.kommune.no

For NII

Bjørn Sletbakk

Styreleder

Svein Erik Dyrseth

Administrasjon